

## Preek / Homilie. Twee-en-twintigste Zondag door het Jaar, 30 augustus 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek Jeremia *Jer. 20, 7-9*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Romeinen *Rom. 12, 1-2*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 16, 21-27*

Broeders en zusters in Christus,

Vorige week hoorden we de belijdenis van Petrus wie Jezus is. Petrus zei: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God'. Daarop verbood Jezus ten strengste tegen iemand te zeggen dat Hij de Messias is. Dit roept bij ons vragen op. Waarom mogen de leerlingen dit niet zeggen? Dat Jezus de Christus is moet toch verkondigd worden aan heel de mensheid?

Als de leerlingen toen zouden verkondigen dat Jezus de Messias is, dan zouden de mensen in drommen om Jezus heen komen staan en Hem tot koning uitroepen. Dat gebeurde bij de wonderbare broodvermenigvuldiging. Dat is iets wat Jezus nou net niet wil. De mensen in die tijd geloofden dat de Messias van Godswege het koninkrijk van God op aarde zou vestigen. Dan zouden de romeinen het land uit gezet worden en dan was het volk bevrijd en zou er vrede zijn. Het koningschap van Christus is echter totaal anders dan wat de mensen denken. Die gedachte moet eerst doorbroken worden. Dat is de eerste reden van het stringente spreekverbod.

Er is nog een andere reden. De farizeeën en de Schriftgeleerden geloven niet dat Jezus, die timmerman uit Nazareth, de Messias is. Jezus is zo anders dan het beeld dat zij van de Messias hebben. Jezus is vriend van zondaars en tollenaars, Hij zoekt zondaars op, gaat met hen eten en Hij vergeeft hun. Dat gaat er bij hun niet in. De woorden die Jezus spreekt en de wonderen die Jezus doet, kunnen hun niet overtuigen en van gedachten doen veranderen.

Voor hun kan Jezus niet de Messias en dus niet de Koning van Israël zijn. Voor hun is Jezus een bedrieger. De mensen lopen Jezus achterna en daarom moet Jezus uit de weg geruimd worden.

De Farizeeën en de Schriftgeleerden, maar ook de apostelen hebben een aards koningschap voor ogen. Zij zien de Messias, of het nou Jezus is of een ander, op de troon van koning Herodes zitten en die de plaats van de Romeinse keizer gaat innemen. Zij denken in politieke termen, aan een revolutie en een machtsovername. Dat is het dus niet. En daarom het spreekverbod.

Om Jezus uit de weg te ruimen gebruiken de hogepriester en de oudsten de romeinse bezetter. Zij klagen Jezus bij Pilatus aan en beschuldigen Jezus ervan dat Hij zichzelf tot koning maakt om de heerschappij van de romeinen over te nemen, dat Hij Romeinen het land zal uit zetten en dat Jezus de plaats van de Romeinse keizer wil innemen. Dat kan Pontius Pilatus natuurlijk niet aanvaarden.

Maar tegen Pilatus zegt Jezus: Mijn koningschap is niet van deze wereld. Anders hadden mijn dienaren er wel voor gestreden. Voor Pilatus is daarmee eigenlijk de kous af. Jezus heeft geen strafbaar feit gepleegd dat de doodstraf rechtvaardigt. Maar de hogepriesters, de Schriftgeleerden schreeuwen dat Pilatus, als hij weigert, hij dan geen vriend van de keizer is. En Pilatus vraagt: Zal ik dan uw koning kruisigen? En zij antwoorden: Wij hebben geen andere koning dan de keizer. Zo gebruiken de hogepriesters, de Schriftgeleerden de romeinse bezetter, hun vijand, om Jezus te kruisigen, om van Jezus af te zijn. Tegelijkertijd hebben zij hun identiteit verloochend. God is de koning van Israël: Koning is onze God, zegt de psalmist. Nu zeggen de hogepriesters en de oudsten en de Schriftgeleerden: "Wij hebben geen andere koning dan de keizer". Daarmee nemen ze afstand van God, verraden zij hun eigen geloof in God.

Jezus weet dat dit allemaal gebeuren gaat maar dat weten de apostelen nog niet. Nu begint Jezus te verkondigen dat dit allemaal met Hem gaat gebeuren. En dat gaat er bij Petrus niet in: 'Dat verhoede God'. Ook zij hebben een heel ander beeld van de Messias. Ze hebben alles achtergelaten in de veronderstelling dat Jezus

het Koninkrijk van God gaat vestigen en zij zagen zichzelf al een mooi ambt bekleden en Jezus op de troon van Herodes en op de troon van Pilatus. Hun toekomstverwachting valt helemaal in duigen. Omdat zij zo'n verkeerd idee hebben over het koninkrijk van God verbiedt Jezus hun tegen iemand te zeggen dat Hij de Messias is.

Tegen Petrus reageert Jezus heel fel: Ga weg Satan, terug! Achter Mij! Jij laat je leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil! Het denken van de apostelen moet zich helemaal vernieuwen. Ook wij moeten misschien ons denken vernieuwen. Veel christenen verwachten, en misschien verlangen wij dat allemaal, dat God op aarde zijn koninkrijk komt vestigen. Dat er vrede op aarde zal heersen. Als God almachtig is en liefdevol is, waarom is er zoveel lijden, oorlog, natuurrampen enz..

Jezus begint nu de apostelen en ook ons de weg naar de ware vrijheid en de goddelijke vrede te leren. De leerlingen, en ook velen van ons, zullen de laatste woorden van Jezus niet gehoord hebben nl. "Dat Hij na ter dood te zijn gebracht op de derde dag zal verrijzen". De verlossing naar de vrijheid en de vrede gaat langs de weg van het kruis.

Een koning gaat in de strijd aan zijn leger voorop. Jezus, de ware Koning van Israël, gaat nu op naar Jeruzalem om de strijd aan te gaan om ons, het Gods volk, te verlossen. Wie gaat er mee? Deze koninklijke weg is wel de weg van de zelfverloochening, dat wil zeggen, je moet je eigen ideeën, je eigen verlangens, je eigen wil loslaten. Precies zoals Jezus in de hof van Oliven bidt: 'Niet mijn wil maar uw wil geschiede.' Het is een verlossing niet in deze wereld, maar een verlossing uit deze wereld door de dood heen. De overwinning ligt in de verrijzenis door de dood heen en voorbij de dood. Die weg moeten we gaan.

De macht van het kwaad, van de zonde is de dood. De macht van God is dat Hij doden opwekt voorbij de dood. Daar is de macht van het kwaad uitgespeeld. Daar in de verrijzenis ligt onze verlossing, daar ligt onze bevrijding, daar vestigt God zijn Koninkrijk, een koninkrijk van gerechtigheid, liefde en vrede.

Maar wij gaan niet alleen. Christus gaat met ons mee. Daarom komen wij hier in de viering van de Eucharistie om met Hem te zijn en Hij met ons. Wij zijn op een koninklijke wijze verlost, door een koning die zichzelf gegeven en vernederd heeft om ons te verheffen. Laten ook wij onszelf verloochenen en vol overgave die koninklijke weg betreden, de heilige weg die naar het leven leidt. En bidden wij dat Christus ons de moed geeft om het kruis met Hem te dragen.

Ook Maria is die weg gegaan en heeft ed overwinning behaald. Moge zij ons voorspreekster zijn. Onze Lieve Vrouw ter Eijk, bid voor ons Amen.

## Twenty-second Sunday in Ordinary Time, August 30, 2026

Homily

*Door Fr. Frank As*

Reading from the Book of Jeremiah *Jer. 20, 7-9*

Reading from the Letter of Saint Paul the Apostle to the Romans *Rom 12:1-2*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt 16, 21-27*

Brothers and sisters in Christ,

Last week we heard Peter's confession regarding who Jesus is. Peter said: 'You are the Christ, the Son of the living God'. Then Jesus strictly forbade them from telling anyone that He is the Messiah. This raises questions for us. Why are the disciples not allowed to say this? That Jesus is the Christ, shouldn't it be proclaimed to all of humanity?

If the disciples would then proclaim that Jesus is the Messiah, the people would gather around Jesus in droves and proclaim Him king. That is precisely what Jesus does not want. The people of that time believed that the Messiah, sent by God, would establish the kingdom of God on earth. Then the Romans would be driven out the country and then the people would be liberated and peace would be established. However, the kingship of Christ is completely different from what people think. That misconception had to be broken first. That is the first reason for the strict prohibition on speaking about it.

There is another reason as well. The Pharisees and the scribes do not believe that Jesus, that carpenter from Nazareth, is the Messiah. Jesus is so different from the image they have of the Messiah. Jesus is a friend of sinners and tax collectors, He seeks out sinners and He forgives them. That doesn't go down with them. The words Jesus speaks and the miracles Jesus does, cannot convince them and change their minds. For them, Jesus cannot be the Messiah and therefore not the King of Israel. To them, Jesus is an impostor. People are running after Jesus and therefore Jesus must be eliminated.

The Pharisees and the scribes, as well as the apostles, envision of an earthly kingship. They see the Messiah, whether it is Jesus or someone else, sitting on the throne of King Herod and who is going to take the place of the Roman emperor. They think in political terms, of a revolution and a seizure of power. But that is not what it is. Hence the command to remain silent.

To get rid of Jesus, the high priest and the elders use the Roman occupier. They accuse Jesus to Pilate, accusing Him of setting Himself up as king to usurp Roman rule, of expelling the Romans out of the country, and of Jesus wanting to take the place of the Roman emperor. Evidently Pontius Pilate cannot accept that. Yet Jesus says to Pilate: My kingship is not of this world. Otherwise my servants would have fought for it. For Pilate, that is actually the end of the matter. Jesus did not commit a criminal offense that justifies the death penalty. But the high priests, the scribes, shout that Pilate, if he refuses, he is not a friend of the emperor. And Pilate asks, "Shall I then crucify your king?" And they say, "We have no king but Caesar." This is how high priests, the scribes, use the Roman occupier, their enemy, to crucify Jesus, to get rid of Jesus. At the same time, they have denied their identity. God is the king of Israel: King is our God, says the psalmist. Now the chief priests and the elders and the scribes say, "We have no king but Caesar." In doing so, they distance themselves from God, they betray their own faith in God.

Jesus knows that all this is going to happen, but the apostles don't know that yet. Now Jesus begins to proclaim that all this is going to happen to Him. And that does not go down with Peter: 'God forbid'. They also have a completely different image of the Messiah. They have left everything behind in the assumption that Jesus is going to establish the Kingdom of God and they already saw themselves holding a beautiful office

and Jesus on the throne of Herod and on the throne of Pilate. Their expectations for the future are completely shattered. Because they have a wrong idea about the kingdom of God, Jesus forbids them to tell anyone that He is the Messiah.

Jesus reacts very sharply to Peter: Go away, Satan, go back! Behind me! You are guided by human considerations and not by what God wills! The way of thinking of the apostles must be completely renewed. We too may have to renew our thinking! Many Christians expect, and perhaps all of us desire, that God will come and establish his kingdom on earth. That there will be peace on earth. If God is all-powerful and loving, why is there so much suffering, war, natural disasters and so on.

Jesus now begins to teach the apostles - and also us - the way to true freedom and divine peace. The disciples, and also many of us, will not have heard the last words of Jesus, namely "That after being put to death He will rise again on the third day". The salvation to freedom and peace goes along the way of the cross.

A king leads the battle with his army. Jesus, the true King of Israel, is now going up to Jerusalem to engage in the battle to redeem us, God's people. Who will join Him? This royal path is the way of self-denial, that is, you have to let go of your own ideas, your own desires, your own will. Just as Jesus prays in the Garden of Olives: Not my will but Yours be done. It is a redemption not in this world, but a redemption out of this world through death. Victory lies in the resurrection through death and beyond death. That is the way we have to go.

The power of evil, of sin, is death. The power of God is that He raises the dead beyond death. There, the power of evil has been played out. There in the resurrection lies our redemption, there lies our liberation, there God establishes his Kingdom, a kingdom of justice, love and peace.

Yet we are not going alone. Christ goes with us. That is why we come here in the celebration of the Eucharist: to be with Him. We have been redeemed in a royal manner, by a king who has given and humbled himself to exalt us. Let us also deny ourselves and wholeheartedly enter upon this royal path, the holy way that leads to life. And let us pray that Christ will give us the courage to carry the cross with Him. Mary also went that way and won the victory. May she be our intercessor. Our Lady of the Oak, pray for us. Amen.